

Anglí 72
08017 Barcelona

8.8.88
No sembla pitagòric però fa goig

Estimat Josep Maria:

Vaig rebre fa uns dies la teva lletra del 2 de juliol. Com veus els correus públics cada cop s'afanyen més. És el que trigaven les cartes al segle passat. (que aviat serà el segle avan passat).

Sento que en tornar de la feréstega Namíbia no em trobéssis o que a les 10 del vespre –quan hi era, dormís- si dormia devien ser els dies que em van operar d'hèrnia. Operació rutinària que no és més que un vague record. El que em va impressionar més és el grau de desaparició total de la consciència durant l'operació. Molt més profund que la són. No hi ets! Suposo que tu tens molta més experiència que no pas jo d'aquesta mena de situació. Per cert ¿et trobes bé? Els darrers cops que ens hem vist –honoris causa o no honoris- feia molt goig. Com esteu tu i la Priscilla després de Namíbia? Ha preservat moltes hectàrees per a la natura?
PERDÓ, no tinc word processor

Ara dues d'ésser –o haver tornat- d'Uruguai i Argentina. Corona? Segur que has tingut la sensació de “dèja vu” després de la novel·la. Per cert que el teu crític foll de la Vanguardia ha tornat a la foscuria de la que mai havia d'haver sortit. Ningú no s'en recorda.

Tenim la casa plena de paletes, pintors, fusters i manyàs. I una hipoteca colossal al banc. Fem obres. Avui he posat llibres als meus prestatges i t'en he dedicat un de sencer a tots els llibres teus, que tinc llegits, dedicats i subratllats. Ara escriuré un llibret curt que et deurà moltes idees, amb agraïments. Ja el veuràs un dia, sia Déu (?) plau.

Hauria d'anar al Gran Satàn cap a l'Octubre, camí de Montréal, en el qual cas –si hi vaig i no cancelo viatge- t'ho diré per a escapar-me de Nova Iork a Filadèlfia.

Gràcies per les gràcies del Doctorat H.C. jo estava més content que tu. I en Mosterín. I tutti avanti. Llàstima que la Montserrat era a Londres.

Bon fi d'estiu, petons a la Priscilla

[Signatura]

Records del meu fill Ricard a la Priscilla. Diu que va parlar molt amb ella aquell dia que vam dinar amb la Victòria (i en Paco Rico) tots plegats. Es veu que tenia el racó interessant de la taula!